

РЕШЕНИЕ

№ 6063

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12465** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на „ТЕРА КОМ 2007” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Н. Г. К., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1690/06.11.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като постановен при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Претендира се постановяване на решение, с което да бъде отменен Ревизионен акт № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., както и да се присъдят в полза на жалбоподателя направените по делото разноски и адвокатски хонорар.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят „ТЕРА КОМ 2007” ЕООД се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата. Претендира разноски по делото, като представя списък на разноските.

Ответникът по оспорването се представлява от юрисконсулт М., с пълномощно по делото, която намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220619007457-020-001/ 21.11.2019 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г.

Първоначалната ЗВР е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 28.12.2019 г., като със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22220619007457-020-002/16.03.2020 г., издадена от органа издал първоначалната ЗВР, на основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 28.05.2020 г. Процесната ревизия е първа за посочените периоди и видове задължения.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22220619007457-092-001/17.07.2020 г., като дружеството не е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу констатациите и правните изводи в изданието РД не е подало писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен също по електронен път на 19.08.2020 г.

За ревизираните периоди е установено, че дружеството следва да внесе ДДС в размер на 72 933,78 лв., при деклариран от задълженото лице резултат за същия период ДДС за възстановяване в размер на 152 275,41 лв. Разликата произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 217 526,01 лв. и начислени лихви в размер на 7 683,18 лв. В хода на ревизията с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Установено е, че дружеството е декларирано пред НАП и Националния статистически институт (НСИ) извършването на товарен автомобилен транспорт, докато заявената дейност в Търговския регистър на Агенция по вписванията е търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки.

От извършена проверка в информационната система на НАП органите по приходите са констатирани, че „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 12.12.2018 г., на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като е имало предходна регистрация по закона за периода от 11.02.2008 г. до 31.08.2018 г., когато е deregистрирано по ЗДДС, на основание чл. 176 от ЗДДС.

На дружеството е връчено по електронен път искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22220619007457-040-001/02.03.2020 г. В законоустановения срок, както и до

издаването на РА, от жалбоподателя не са представени никакви документи и писмени обяснения.

В резултат на извършената ревизия са констатирани следните факти и обстоятелства, довели до облагане по реда на ЗДДС:

1. Установено е, че „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е регистрирано повторно по ЗДДС на регистрирано по ЗДДС на 12.12.2018 г., при условията на задължителна регистрация във връзка с достигнат облагаем оборот 50 000,00 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Констатирано е също е, че осем месеца след повторната регистрация по ЗДДС от дружеството е подадената справка-декларация за м.08.2019 г., приета с вх. № 22061390354/14.09.2019 г. е деклариран ДДС за възстановяване в размер на 152 564,36 лв., формиран основно от включването в дневника за покупки за м.08.2019г. на документ с код 9 (протокол) № [ЕГН]/31.08.2019 г. с данъчна основа 770 447,24 лв., съответно начислен ДДС 154 089,45 лв. и с предмет „начислен ДДС с ревизионен акт“.

Видно е, че стойностите в предходния РА №Р-22220618006086-091-001/24.06.2019 г. относно облагането на наличните активи към момента на deregистрацията на дружеството по ЗДДС през м.08.2018 г. съвпадат с тези от протокола, включен в дневника за покупки за м.08.2019 г., т.е. една година след това.

По отношение на упражненото право на приспадане на данъчен кредит през м.08.2019 г. по документ с код 9 (протокол) № [ЕГН]/31.08.2019 г. с данъчна основа 770 447,24 лв., съответно начислен ДДС 154 089,45 лв. и с предмет „начислен ДДС с ревизионен акт“ ревизиращите органи са приели, че дружеството цели приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация по смисъла на чл. 76 от ЗДДС.

Доколкото правото на приспадане на данъчен кредит при повторна регистрация е обвързано с определени условия, органите по приходите са счели, че за ревизираното лице те не са изпълнени.

В тази връзка и след проверка в данъчно-осигурителната сметка на дружеството е констатирано, че начисленият с предходния РА № Р-22220618006086-091-001/24.06.2019 г. данък при deregистрацията не е внесен ефективно в Републиканския бюджет и не е прихванат с насрещни изискуеми публични вземания.

С оглед изложеното е формиран извод, че не са изпълнени условията на чл. 76 от ЗДДС за упражняване на правото на данъчен кредит, а именно начисленият данък при deregистрацията не е внесен и не е прихванат от орган по приходите (чл. 76, ал. 2, т. 2), както и не е установено условието на чл. 76, ал. 2, т. 5 от ЗДДС, активите да са придобити от лицето до 5 години, а за недвижимите имоти до 20 години, преди датата на повторната регистрация.

С посочените мотиви, поради неизпълнение едновременно на всички условия на чл. 76 от ЗДДС на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 154 089,45 лв. за наличните активи и стоки при повторната регистрация.

2. Ревизиращите органи са констатирани, че по данните в информационната система на НАП жалбоподателят е декларирал за всички ревизирани периоди покупка на стоки и услуги от различни доставчици, като е включил получените фактури, подробно изброени в РД за съответните периоди, в дневниците за покупки към подадените справки-декларации по ЗДДС.

Ревизиращите органи отново са се позовали на процесуалната презумпция, регламентирана в чл. 37, ал. 4 от ДОПК, въз основа на която като при липса на документи, касаещи предмета на доставка се приема, че такива не съществуват и съответно не са изпълнени условията за приспадане на данъчен кредит по включените в отчетните регистри фактури, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Като допълнително основание е посочено, че ревизираното дружество не е предоставило достъп до счетоводството и не е представило никакви документи във връзка с декларираните като получени доставки: първични счетоводни документи – фактури, справки, договори, писмени обяснения. В тази връзка правото на данъчен кредит по всички получени фактури, отразени в дневниците за покупки през ревизираните периоди е отказано и на основание чл. 71 ал. 1 от ЗДДС.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред Директора на Д“ОДОП“ – С., във връзка с която е постановено Решение № 1690/06.11.2020 г. на Заместник-директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с което е потвърден Ревизионен акт №Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, изцяло, ведно с начислените лихви.

В хода на съдебното производство е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, като пълно, обективно и безпристрастно, въз основа на всички писмени доказателства, приети в хода на съдебното производство.

Вещото лице по допуснатата експертиза е имало за задача на първо място да установи дали дружеството разполага с всички данъчни фактури, отразени в дневниците за покупки за периода от 01.01.2019 г. — 31.10.2019 г., за които е отказано право на данъчен кредит, както и със съответните към тях протоколи, договори и други документи, правилно ли са осчетоводени тези фактури и за кои от тях дружеството има право на данъчен кредит и за кои не. В представеното заключение експертът сочи, че при извършената от него проверка на представените от счетоводството на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД документи се е установило, че за данъчни периоди от януари 2019 г. до октомври 2019 г. включително са налични и осчетоводени всички фактури, включени в дневниците за покупки и справките — декларации по ЗДДС. Вещото лице ги е описало в таблици от № 1 до № 10 в констативно — съобразителната част на заключението. Направен е извод, че видно от записванията в хронологичен дневник на счетоводна сметка 401 — „Доставчици“ за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г. данъчната основа по описаните в Таблица от № 1 до № 10 фактури е намерила отражение по дебита на счетоводна сметка 3041 - „Стоки“ или сметките от гр. 60 със стойността на данъчната основа и 4531 — „Начислен ДДС за покупките“ с начисления ДДС и по кредита на счетоводна сметка 401 – „Доставчици“. Фактурите, отразени в горепосочените таблици се съдържат и в подадените Справки — декларации по ЗДДС и дневници за покупки. За същите е ползван данъчен кредит в размери, посочени в Таблица 11 от заключението.

Експертът е установил, че по делото не са налични доказателства за ефективно внасяне на начисления данък при deregистрацията или за неговото прихващане от органа по приходите. Общата стойност на активите, придобити повече от 5 години преди датата на повторната регистрация по ЗДДС- е 362 368,87 лв. Начисленият ДДС е 72 473,77 лв.

Въз основа на отговорите на първите два въпроса, вещото лице е определило, че стойността на активите, които са придобити до 5 години, а за недвижимия имот - до 20 години, преди датата на повторната регистрация по ЗДДС, е в размер на 408 078,40 лв., а начисленият ДДС — 81 615,69 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуването на правния спор:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните мотиви:

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният РА е издаден от компетентен орган. Видно от представените по делото заповеди. РА, е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържат всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът констатира, че същите са подписани с валидни електронни подписи. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения на проверка за издаване на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с ревизионното производство.

Ревизионният акт обаче е издаден в нарушение на приложимите материално-правни норми.

1/ По отношение на допълнително установените задължения, свързани с непризнаване на упражненото при повторната регистрация по ЗДДС право на данъчен кредит в размер на 154 089,45 лв., съдът намира следното:

Според общите мотиви на ревизиращия екип и решаващия орган, налице са били всички други предпоставки за упражняване право на данъчен кредит от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД, във връзка с повторната му регистрация по ЗДДС на 12.12.2018 г., като не е било спазено единствено изискването за ефективно внасяне, респективно прихващане на определения ДДС по чл. 111, ал. 1 от ЗДДС след дерегистрацията.

Както правилно са приели органите, съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗДДС, регистрираното лице има право да приспадне начисления данък при дерегистрацията му по този закон за обложените активи по чл. 111, ал. 1, т. 1, които са налични към датата на последващата му регистрация. Съгласно, ал. 2, правото по ал. 1 възниква, когато са налице едновременно следните условия: 1.наличните активи по смисъла на ЗСч. към датата на последващата регистрация по този закон са били обложени при дерегистрацията по реда на чл. 111, ал. 1, т. 1 ; 2.начисленият данък при дерегистрацията е внесен ефективно или е прихванат от органа по приходите, с изключение на случаите, когато последващата регистрация на лицето е в срока за внасяне на данъка за последния данъчен период; 3.с наличните активи по т. 1 лицето е извършвало, извършва или ще извършва облагаеми доставки по смисъла на чл. 69 ; 4.(отм.) и 5. активите по т. 1 са придобити от лицето до 5 години, а за недвижими имоти - до 20 години, преди датата на повторната регистрация по този закон.

От органите по приходите е прието, че не са налице основанията по чл. 76, ал. 2, т. 2 и

т. 5.

„ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД е повторно регистрирано по ЗДДС на 12.12.2018 г., след като е било deregистрирано считано от 31.08.2018 г.

В своето заключение експертът е описал и наличните активи, за които е ползван изцяло или частично данъчен кредит, и за които е начислен ДДС при deregистрация по чл. 111 от ЗДДС към 31.08.2018 г., доставчиците, номера на документа и датата, на която са придобити, както и активите, които са с дата на придобиване повече от 5 години преди датата на повторната регистрация по този закон —12.12.2018 г. Изчислена е общата стойност на активите, придобити повече от 5 години преди датата на повторната регистрация по ЗДДС- е 362 368,87 лв. Видно от изложеното, вещото лице е установило, че процесните активи са били налични по счетоводни данни и към двете дати - на deregистрация и на регистрация на дружеството по ЗДДС, тоест налице са основанията по чл. 76, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДДС, за приспадане на правото на данъчен кредит изцяло по отношение на тези активи.

Съгласно постоянната практика на СЕС, правото на приспадане на данъчен кредит не може да бъде ограничено само поради неспазване на определени формални изисквания, ако са спазени всички изискуеми материално-правни предпоставки. В решение на СЕС по дело С-324/2011 г. е посочено, че предвиденото в чл. 167 и сл. от Директива 2006/112/ЕО, право на приспадане на ДДС е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, като определящи са материално-правните изисквания за възникване правото на приспадане. В конкретния случай правото на приспадане на данъчен кредит е ограничено от изискването за ефективно плащане, респ. прихващане на начисленото при deregистрацията ДДС върху активите на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД.

Според § 44 на решение по дело С-552/16 г. на СЕС "Съдът вече се е произнесъл, че въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на съответните стоки е бил внесен или не е в държавния бюджет е без значение за правото на приспадане на получени доставки ДДС.". Посочено е също, че "... изискването за ефективно внасяне от съответното дружество на дължимия ДДС, създава пречка пред това дружество за ползване на данъчен кредит, защото принуждава дружеството да ангажира парични средства и налага на данъчните органи да му ги възстановяват при повторната регистрация...". Следователно, както приема и ВАС (решение № 10100 от 24.07.2018 г. по адм. д. № 13980/2017 г., решение № 15104/06.12.2018 г. по адм. д. № 14404/2015, решение № 5694 от 12.05.2021 г. по адм. д. № 343/2021 г., решение № 14967/03.12.2020 г. по адм. д. № 8187/2020 г.), чл. 76, ал. 1, т. 2 от ЗДДС поставя изискването за ефективно плащане на ДДС, за да може да бъде упражнено в следствие правото на данъчен кредит при повторна регистрация в нарушение на чл. 168 от Директива 2006/112/ЕО. В този смисъл решение № 1441 от 03.02.2021 г., постановено по адм. д. № 9806/2020 г. и решение № 14967 от 03.12.2020 г., постановено по адм. д. № 8187/2020 г. по описа на ВАС, първо отделение.

Следва да се има предвид, че ако се следва тезата на ревизиращия екип за оспорване правото на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД да приспадне данъчен кредит за данъчния период м.08.2019 г. за активите/стоките, налични при повторната му регистрация, за които е бил начислен данък при deregистрацията му, дължимото ДДС върху същите активи ще бъде платено два пъти. Веднъж при

дерегистрацията по силата на РА № P-22220618006086-091-001/24.06.2019 г. и след това при повторната регистрация на дружеството.

Съгласно практиката на СЕС, във всички случаи когато разпоредбите на дадена директива се явяват безусловни и достатъчно точни по съдържанието си, частноправните субекти имат основание да се позовават на тях пред националните юрисдикции срещу държавата, когато тя не е транспонирала в срок тази директива в националния правен ред или когато я е транспонирала неточно. Ето защо, следва да се приеме, че неправилно в обжалвания ревизионен акт е прието, че не са налице основанията за приспадане правото на данъчен кредит, с оглед нормата на чл. 76, ал. 2, т. 2 от ЗДДС, която противоречи на нормата на чл. 168 от директива 2006/112/ЕО.

2/ Относно отказано правото на приспадане на данъчен кредит за периодите от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г., съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът следва да разгледа спора по същество, относно наличието на материалноправните предпоставки за упражняване право на данъчен кредит. След преценка на събраните доказателства, съдът следва да реши дали се дължи данък и в какъв размер. В постоянната съдебна практика по прилагане разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, респективно на ЗДДС е застъпено принципното схващане, че реалността на доставките за данъчни цели е основополагаща предпоставка за законосъобразното възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от получателя по доставките. Доказателствената тежест в този процес пада върху ревизираното лице, което в качеството си на получател черпи права от доставката чрез претенцията му за правото на данъчен кредит и трябва да притежава документи за реалното предаване на стоката, респективно за извършване на услугата, поради което с всички допустими по ДОПК доказателства и доказателствени средства следва да установи реалното осъществяване на доставките, по аргумент от чл. 170, ал. 1 от АПК.

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставките по силата на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, тогава, когато доставката е реално извършена не изобщо, а именно от лицето, което е посочено в издадения данъчен документ /фактура/, като доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС. От своя страна, притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, е първото формално условие, при което регистрирано по този закон лице упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, но само по себе си това условие не е достатъчно да удостовери реалността на извършена доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Във всички случаи, доказателствената стойност на данъчния документ се преценява при съпоставката му с фактите, съдържащи се в други относими за конкретната доставка доказателствени източници и в процеса на ревизионното производство се изследват и всички други релевантни доказателства.

В случая жалбоподателят е представил относимите доказателства опровергаващи констатациите на органите по приходите за липса на реални доставки. Видно от заключението на вещото лице за процесните данъчни периоди от януари 2019 г. до октомври 2019 г. включително са налични и

осчетоводени всички фактури, включени в дневниците за покупки и справките — декларации по ЗДДС в счетоводството на жалбоподателя. Предмет на доставките по фактурите, отразени в дневниците за покупки за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г., са основно стоки - безалкохолни напитки, месо и месни продукти, замразени зеленчуци, салати, подправки, сладолед и др., осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 3041 — „Стоки“; материали — пропан бутан, канцеларски материали, гориво, резервни части и други, отразени аналитично по дебита на счетоводна сметка 601 — „Разходи за материали“, сметки 60101 — материали, 60102 — гориво, 60103 — резервни части за товарен камион, машини, селскостопански машини и инвентар, 60109 — инструменти, търговски обект — консумативи, строителни материали и други; разходи за външни услуги - наем, абонаментно обслужване счетоводен софтуер, куриерски услуги, абонамент съгласно договор за служба по трудова медицина, телефонни услуги, сервизни услуги-ремонт камион и др., осчетоводени аналитично по дебита на сметки: 60203- телефонни услуги, 60205 — наем, 60209 — сервизни услуги -ремонт камион, куриерски услуги, монтаж гуми, абонамент съгласно договор за служба по трудова медицина и др.

След сравнителен анализ на предмета на получените доставки по процесните фактури за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2019 г., описани в Таблица № 1 - Таблица № 10 в констативно-съобразителната част на експертизата се извежда извод, че получените доставки са относими към посочения в Търговския регистър предмет дейност на жалбоподателя.

Събраните в хода на производството пред настоящата инстанция доказателства по категоричен начин установяват извършването на осчетоводявания при издателя и получателя по процесните фактури, които са задължителна материалноправна предпоставка за настъпване на данъчното събитие, начисляването на ДДС, отразяването му като задължение към бюджета, както и възникването и упражняване правото на приспадане на данъчен кредит. Налице са безспорни доказателства за реалността на доставките, в тази връзка до този категоричен извод води и заключението на вещото лице по изпълнената ССЕ, което съдът изцяло кредитира, което не се оспорва и от страните.

Предвид изложеното оспореният ревизионен акт, като издаден при отсъствие на материално-правните предпоставки за това и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 3465 лв. /50 лева д.т., 700 лв. за ССЕ и 2715 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ/.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] Ревизионен акт

(РА) № Р-22220619007457-091-001/17.08.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1690/06.11.2020 г. на заместник-директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който за отделните данъчни периоди от м. 01.2019г. до м.10.2019г. на дружеството са установени допълнителни задължения по реда на ЗДДС над декларираните общо размер на 217 526, 01 лв. и са начислени лихви за забава общо в размер на 7 683 ,18лв.

ОСЪЖДА НАП да заплати на „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Н. Г. К. сумата от 3465 лв. /три хиляди четиристотин и шестдесет и пет/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: